

Aar udgør 891 440 Kr.; vil de Ændringer, der her bringes i Forslag, medføre, at Bevilgingen nedsættes til 600 000 Kr., saaledes at der spares 291 440 Kr. Det er ikke uden store Betæneligheder, at jeg, efter at denne Bevilling i de foregaaende Aar er nedbragt saa betydeligt, ved denne Lejlighed foreslaar en saa overordentlig stærk ny Reduktion af denne Bevilling. Enhver, der er kendt med Forholdene, vil nemlig vide, at det ringe Beløb, der aarlig anvendes af Staten til Husdyrbrugets Fremme, ganske utvivlsomt er et af de mest produktive og nyttige i hele Statshusholdningen. Jeg tror ikke, at der er noget som helst andet Land, der ikke med Glæde vilde anvende det mangedobbelte Beløb, dersom det der-ved kunde sikre sig en blot tilnærmelsesvis tilsvarende Udvikling indenfor Husdyravlen som den, der har fundet Sted her i Landet ved Støtte af disse Bevillinger fra Statens Side. Efter den Nedbringelse af Beløbet, som jeg her bringer i Forslag, staar vi overfor en Bevilling, der ikke blot fuldt ud er bragt ned paa det nuværende Prisniveau, heller ikke blot er bragt ned paa 1914's Standpunkt — ærede Medlemmer vil vide, at det er meget faa Bevillinger her i Landet, der er nede paa samme Tal som i 1914 —, men en Bevilling, der endogsaa er bragt betydeligt ned *under*, hvad den var i 1914, idet den for 1914—15 var paa 771 000 Kr. og nu altsaa foreslaas nedbragt til 600 000 Kr. Jeg maa være af den Opfattelse, at det er en Nødvendighed, at den Reduktion, der skal foretages, foretages helt igennem; og selv nyttige og overordentlig formaalstjenlige Bevillinger maa tage deres Andel af den i saa høj Grad som muligt. Og selv om jeg ikke er i Tvivl om, at denne meget stærke Nedsættelse vil virke svækkende paa de landøkonomiske Foreningers Arbejde paa disse Omraader, saa meget mere som disse Foreninger selv mærker Tidens vanskelige Kaar, vil jeg dog i Forventning om, at man fra Landbrugets Side vil anerkende, at der ogsaa paa dette Omraade er en Nødvendighed til Stede, haabe, at man vil forstaa denne Nødvendighed og indrette sig derefter.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Udenrigsministeren (Moltesen): Jeg skal hermed have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten*. Den nugældende Lov om Udenrigstjenesten vedtoges jo i 1921

efter at være blevet behandlet i en stor Kommission, som bestod af Repræsentanter for Erhvervene, af Politikere og af Embedsmænd i Udenrigstjenesten. Den blev til under Højkonjunkturen og bærer Præg af det i den Grad, at Loven i Virkeligheden aldrig er blevet gennemført i hele sin Udstrækning; og ret hurtigt gik man til Nedsættelse af Udenrigsministeriets Budget. Dette var, efter at Loven var vedtaget, i 1921—22 omtrent 7,2 Mill. Kr., i 1922—23 var det omtrent 6,8 Millioner, i 1924—25 omtrent 6,9 Millioner, og i 1925—26 var man kommet ned paa omtrent 5,9 Mill. Kr. I indeværende Aar er Budgettet nede paa 5,7 Millioner og paa det nuværende Finanslovsforslag for 1927—28 paa 5,4 Mill. Kr. Det foreliggende Lovforslag gaar videre ad de samme Veje, idet — hvis det vedtages — Udenrigsministeriets Budget vil blive paa omtrent 4,9 Mill. Kr., det vil sige, der vil blive sparet 820 000 Kr. i Sammenligning med Budgettet for indeværende Finansaar. Udenrigsministeriet har forhandlet med Repræsentanter for Landets Hovederhverv, først enkeltvis og dernæst samlet, og de har givet deres Tilslutning til Lovforslaget. Der er endvidere forhandlet med vore Legationschefer i Udlandet, og i videst muligt Omfang er der taget Hensyn til deres Hensligninger. Under Udarbejdelsen af Lovforslaget har mit Hovedsynspunkt været, at Danmarks Anseelse ikke i nogen Maade maa forringes ved det; saa længe jeg har den Ære at staa i Spidsen for Administrationen, vil det ikke ske. I denne Henseende har Erhvervene ogsaa givet deres fulde Tilslutning. Jeg har samtidig været opmærksom paa, at den Bølgedal, hvori vi i Øjeblikket befinder os, kan forlede til for stor Spar-sommelighed; thi netop i Nedgangstider vil det for Erhvervene være af Betydning, at der af Udenrigstjenesten kan gøres en Indsats. Netop nu bør man derfor være opmærksom paa ikke at skære for meget bort eller paa anden Maade træffe Foranstaltninger, der kan gøre det umuligt for Udenrigsministeriet at yde den virksomme Hjælp, som Erhvervene har Krav paa. Endvidere har jeg under Udarbejdelsen fastholdt de Principper, som ligger til Grund for den nuværende Ordning, og som den store Kommission i sin Tid var enig i. Disse Principper har staaet deres Prøve. Jeg sigter her foruden til Princippet om det udenrigsministerielle Apparats Virksomhed i det private Erhvervslivs Tjeneste til Princippet om Enheden i Tjenesten baade hjemme og i Udlandet, Enheden i den diplomatiske, den konsulære og den indre Tje-